

lem 60 og 120 kroner, altså lad os sætte det til 80. Derefter er der 112 kroner tilbage til en burger eller en sandwich til frokost, der formentlig koster omkring 60 kroner, og så er der 52 kroner til en aftenmenu.

Jeg synes, det virker som et overordentlig beskedent beløb. Jeg er naturligvis bekendt med, at man kan aflevere regninger i stedet for, men så er vi også inde i et administrativt bøvlgang, som både regering og opposition jo har talt imod.

Jeg erkender også, at der kan være tale om, at man sparer et hjemmeforbrug. Men jeg spørger mig selv: Hvor meget sparet hjemmeforbrug er der, hvis man er 2 dage i Bruxelles, Berlin eller Rom af en eller anden grund? Der vil ikke være noget sparet hjemmeforbrug, kan jeg sige, hos mig. Det er muligt, at man kan leve for det beløb, regeringen er nået frem til, hvis man opholder sig på grillbarer, pølsebarer og cafeterier, men rejser man på hoteller i større byer, har jeg meget, meget svært ved at se, at beløbet er realistisk.

Til det positive i lovforslaget hører, at de selvstændige erhvervsdrivende nu får lov at afregne på samme måde som ansatte chauffører, og det finder jeg til gengæld overordentlig positivt. Det er jo også det, de har haft lov til tidligere. Disse vognmænd har indtil reguleringen – jeg tror, det var i 1989 – kunnet rejse efter regning, det kan de ikke nu, og de har meget ofte slet ikke fået det fradrag, de i virkeligheden har haft udgifter for. Og vi ser af den rapport, vi har talt om, at 4.400 ud af de 6.000 vognmænd ejer personligt drevne virksomheder, og mange af dem kører jo netop selv.

Alt i alt må man sige, at forslaget indeholder gode og mindre gode elementer. Jeg synes, det indeholder flest dårlige elementer, og jeg frygter, at håndværkerne siger nej til at tage det hårde slåb i udlandet, som det er, eller flytter syd for grænsen. Husk på, at der ikke længere er arbejdsløshed af væsentlig betydning inden for dette store fagområde.

Jeg forstår ikke, at regeringen vil ramme næsten enhver erhvervsgruppe i dette land, for sølle 5 mio. kr. i merprovenu, som det jo fremgår af lovforslaget. Hr. Jensby siger nul, jeg læser det til 5 millioner, men det er jo også en lille difference.

Havde det ikke været rigtigere, at ministeren havde givet chaufførerne et rimeligt beløb, de har krav på, og ladet de øvrige erhvervsgrupper have det beløb, de har forhandlet sig til, og som

de har i dag. Jeg synes stadig væk, at for 5 mio. kr. virker det næsten latterligt.

Den endelige stilling til forslaget vil den konservative folketingsgruppe tage, når vi har hørt de mange deputationer, der allerede har anmeldt sig i Skatteudvalget, og vi har gennemgået de henvendelser, vi har fået fra organisationer, enkeltpersoner og enkeltvirksomheder, og har set ministerens svar på dem.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var meget ejendommeligt at høre den konservative ordfører sige, at der var nogen, der havde opført sig komisk eller latterligt i forbindelse med chaufførernes aktion her sidste år.

Så vidt jeg husker, så gik Folketingets Skatteudvalgs formand, hr. Flemming Hansen, ud og lovede chaufførerne noget i retning af 350 kroner sådan lige over night uden nogen form for dokumentation for blot at overbyde andres løfter.

Jeg vil gerne have en forklaring fra hr. Flemming Hansen: Hvor fik han det beløb fra? Hvilken dokumentation lå der bag det?

Er det ikke fornuftigt, at vi nu får en ordentlig gennemgang af tingene, så vi kan se, hvad det er for nogle tal, der ligger bag, og så lægger det til grund for lovgivningen, i stedet for at hr. Flemming Hansen går ud og lover chaufførerne et beløb taget ud af den blå luft?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Helt i forlængelse af den radikale ordfører så synes jeg da godt, jeg vil gøre hr. Flemming Hansen opmærksom på, at forhistorien til det her ikke er eksportchaufførernes blokade.

Forhistorien er Ligningsrådets ophævelse af særreglerne fra december 1996. Og når hr. Flemming Hansen siger, at der her er tale om et indgreb i bestående aftaler: Hvordan kan vi tale om et indgreb i bestående aftaler, når det er sådan, at man først laver aftrapningen i forbindelse med fornyelsen af aftalerne? Så kan det da ikke være et indgreb i bestående aftaler.

Og endelig kan jeg forstå, at hr. Flemming Hansen er helt uenig med Venstre i, at der ikke skal være forskel på direktører og chauffører, for sådan som jeg nærmest hører hr. Flemming Hansen heroppefra, skal vi give chaufførerne, hvad de har krav på. Det var det udfordring, hr. Flemming Hansen anvendte, for at sikre, at de